

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 28/13

V Luxembourggu, 14. marca 2013

Sodba v zadevi C-420/11
Jutta Leth proti Avstriji in Land Niederösterreich

Opustitev presoje vplivov projekta na okolje v nasprotju s pravom Unije sama po sebi načeloma ne povzroči odgovornosti države za povrnitev zgolj premoženjske škode

Vendar ta odgovornost lahko nastane, če nacionalno sodišče ugotovi zlasti obstoj neposredne vzročne zveze med opustitvijo in nastalo škodo, kot je zmanjšanje vrednosti nepremičnine zaradi širitve letališča

Letališče Wien je bilo po pristopu Avstrije k Evropski uniji leta 1995 večkrat preurejeno in razširjeno, ne da bi bila za te projekte predhodno izvedena presoja njihovih vplivov na okolje. J. Leth je med izvedbo del že prebivala v hiši, ki je v njeni lasti in leži na varnostnem območju tega letališča. Pri avstrijskem sodišču je vložila tožbo proti avstrijski državi in Land Niederösterreich (Spodnja Avstrija). Z odškodninskim zahtevkom zahteva 120.000 EUR zaradi zmanjšanja vrednosti svoje hiše, ki jo je povzročil zlasti hrup letal. Poleg tega zahteva ugotovitev odgovornosti države in Land Niederösterreich za bodočo škodo. Ta zahtevka utemeljuje zlasti s kršitvijo Direktive 85/337¹, ki nalaga presojo okoljskih vplivov javnih ali zasebnih projektov, ki bodo verjetno pomembno vplivali na okolje.

Oberster Gerichtshof (Vrhovno sodišče, Avstrija), ki mu je bil spor predložen v reševanje na zadnji stopnji, želi izvedeti, ali lahko obveznost nacionalnih organov, ki so pristojni za presojo vplivov na okolje, zaščiti zadevne posameznike pred zgolj premoženjsko škodo, ki je nastala zaradi projekta, za katerega ni bila izvedena takšna presoja.

V skladu z današnjo sodbo Sodišča, če navedena direktiva zahteva presojo vplivov projekta na okolje, kakršen je izgradnja ali širitev letališča, mora ta presoja opredeliti, opisati in presoditi neposredne in posredne vplive hrupa na človeka, če projekt vpliva na uporabo nepremičnine. Ker pa presoja ne vključuje vplivov projekta na vrednost materialne lastnine, se ne razširja na vrednost zadevne nepremičnine.

Vendar je premoženjska škoda, če je **neposredna gospodarska posledica** vplivov projekta na okolje, vključena v cilj varovanja, ki ga uresničuje navedena direktiva.

Tako je lahko v okoliščinah, v katerih ima izpostavljenost hrupu zaradi projekta, precejšen vpliv na človeka – kadar je hiša, v kateri prebiva in je, izpostavljena temu hrupu, manj primerna za izpolnjevanje svojih funkcij ter so prizadeti posameznikovo okolje, kakovost bivanja in morda tudi njegovo zdravje – zmanjšanje vrednosti te hiše neposredna gospodarska posledica teh vplivov na okolje, kar je treba preveriti od primera do primera.

Vendar je poleg preverjanja, da je namen kršenega pravila podelitev pravic oškodovancem, kot je bilo ugotovljeno v tem primeru, in da je kršitev tega pravila dovolj resna, obstoj neposredne vzročne zveze med zatrjevano kršitvijo in nastalo škodo nujen pogoj za pravico do odškodnine, kar mora nacionalno sodišče preveriti v skladu s smernicami, ki jih je določilo Sodišče.

¹ Direktiva Sveta z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 1, str. 248), kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 97/11/ES z dne 3. marca 1997 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 3, str. 151) in Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2003/35/ES z dne 26. maja 2003 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 7, str. 466).

Sodišče je v zvezi s tem opozorilo, da navedena direktiva, čeprav zahteva presojo vplivov zasebnega ali javnega projekta na okolje, vendarle ne določa vsebinskih pravil glede uravnoveženja vplivov na okolje z drugimi dejavniki. Prav tako ne prepoveduje izvedbe projektov, ki bi lahko imeli negativne vplive na okolje.

Zato opustitev presoje vplivov projekta na okolje v nasprotju z navedeno direktivo sama po sebi načeloma posamezniku ne podeljuje pravice do povrnitve zgolj premoženjske škode, ki je nastala z zmanjšanjem vrednosti njegove nepremičnine zaradi vplivov tega projekta na okolje. Ta ugotovitev izhaja iz prava Unije in ne posega v manj stroga pravila nacionalnega prava na področju odgovornosti države.

Vendar mora nacionalno sodišče preveriti, ali so izpolnjene zahteve iz prava Unije, ki veljajo na področju pravice do odškodnine, še zlasti obstoj neposredne vzročne zveze med zatrjevano kršitvijo in nastalo škodo.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793